

HERMES

Copy De Raaf

Ravenstraat 25

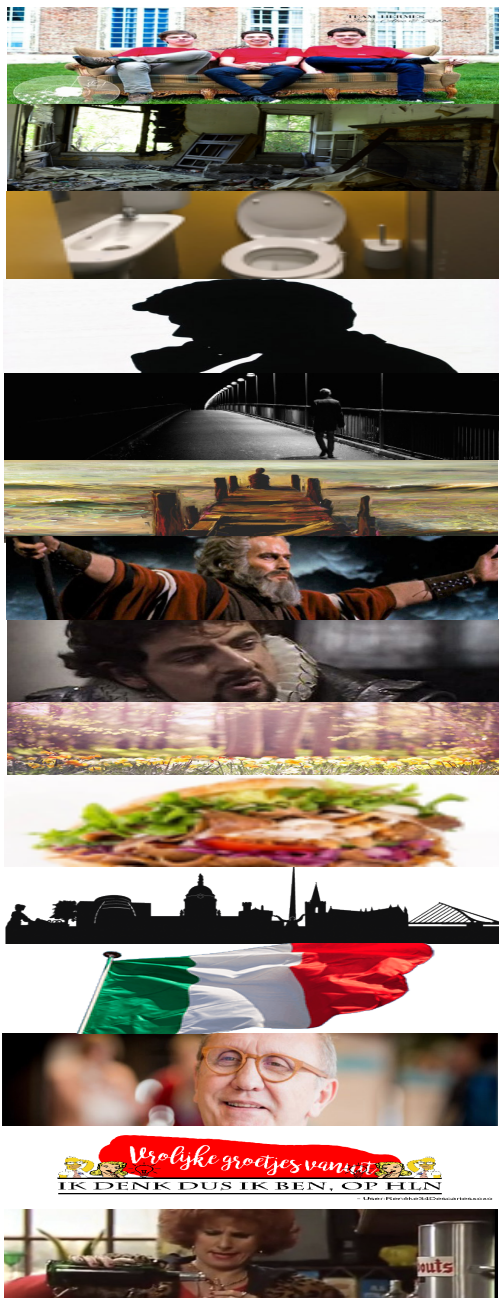
3000 Leuven

www.deraaf.be

Schrijven voor Hermes?

Kriebelt het bij jou ook om zelf te schrijven? Aarzel dan zeker niet om contact met ons op te nemen via hermes.historia@gmail.com

Hou onze Facebook-pagina in de gaten voor nieuws over de redactievergaderingen.

Voorwoord van de praeses en redactie	4
De moord op de Vlaamse cultuur	6
Team Animatie's WC Survival Gids	8
Een ode aan Haemy	11
De Slenterman: Een horrorverhaal	12
Een brief naar al mijn lost boys and girls	14
Het eerste gebod: Een kortverhaal	16
Hoe intelligenter lijken dan je effectief bent	18
Hermes' hemelingeprezen Haiku's	19
De sprookjes van Studenterim	20
Dublin's fair city	22
Rommelen in Rome: waarheden en mythes over Erasmus	24
Test: Welke regeringsinformatie ben jij?	26
Ik denk dus ik ben, op HLN	28
Tante Carmen's kleine roddelrubriek	30

Colofon

Hermes - Kringblad Historia - Jaargang 16 - Academiejaar 2019-2020 - Nummer 4

Redactie: Robbe Verbrugge - Alec Verhaeren

Gratis uitgave - Niet op de openbare weg gooien

Kring Historia noch de redactie van Hermes zijn verantwoordelijk voor de meningen die in dit magazine
geuit

worden. Deze blijven eigen aan de auteurs. Heeft u vragen of opmerkingen over Hermes of publicaties in
Hermes? Stuur deze dan zeker op naar hermes.history@gmail.com of contacteer ons via onze

Facebookpagina

Like ons op Facebook en bezoek onze nieuwe website: hermes.kringhistoria.be

Doorwoord van de praeses

Liefste Historianen, sympathisanten, eerstejaars en reeds meer geëxperimenteerde Leuvense parels

Hier zijn we dan weer. Onze geweldige cultuurtrip naar Dublin is nog maar net voorbij of we staan al voor een nieuw semester, een nieuwe start. Ik hoop dat jullie examens goed verliepen en jullie vol goede moed aan dit nieuwe semester kunnen beginnen. Als dat niet het geval is: vergeet niet dat dit ook nieuwe kansen zijn. De deadline voor motivatiebrieven voor Erasmus komt dichterbij, we krijgen het einde van het academiejaar in zicht. Laten we echter eerst nog genieten van de mooie maanden die ons nog samen te wachten staan. Want ja, het tweede semester mag er dan een zijn die voorbij zal vliegen, er staan ons toch heel wat memorabele evenementen te wachten. De eerste week van maart nemen we jullie mee op wilde zeeën voor onze feestweek Historia and the Seven Seas. Verwacht je aan een week vol zalige activiteiten, waarbij de geschiedenisstudent in de watten zal worden gelegd. Van onze Cantus of the Caribbean tot discozwemmen: voor ieder wat wils. Dit jaar wordt ook de grootste cantus ter wereld opnieuw georganiseerd in Leuven: de Beiaardcantus! Na 3 jaar weg te zijn geweest is hij eindelijk terug en iets zegt mij dat dit legendarisch wordt. Je kan als geschiedenisstudent je ticket kopen via Historia op 19 maart. Hiernaast betekent het tweede

semester dat het galabal der Letteren eraan komt! Dit jaar werd het ook tijd dat Historia zich meer zou draaien naar duurzaamheid en milieu. Naast kleine gestes, doen we dat dit jaar ook met onze Duurzaamheidsdag op 18 maart. Verschillende workshops worden overdag aangeboden en professor Maïka De Keyzer houdt die avond een panelgesprek met een aantal collega's over Klimaat en Sociale Rechtvaardigheid. Overdag ben je welkom in het Erasmushuis voor een gezonde en duurzame maaltijd of om mee te kijken naar afleveringen van Planet Earth. Last but not least, dit semester zijn we natuurlijk ook jarig. We vierden onze 85ste verjaardag reeds met een zalig feestje de eerste dinsdag, maar ook de komende maanden zorgt Team Lustrum voor activiteiten met onder andere onze Lustrumcantus en een quiz. Je kan je reeds inschrijven voor de cantus die doorgaat op 28 februari. Ik wens jullie een heel fijn tweede semester en veel goede moed. Tot snel!

Jullie Praeses,
Lucie

Doorwoord van de redactie

Gegroet dierbare lezers

De Hermes is terug. Na een ongetwijfeld zware blok is het nieuwe semester al stilletjes aan op gang aan het komen. Naast nieuwe fuiven, nieuwe lessen en nieuwe taken die elkaar in snel tempo volgen, is er uiteraard ook een gloednieuwe Hermes die het soms afgrijselijke studentenleven vele aangenamer weet te maken. Net zoals vorig semester hebben wederom verschillende studenten zich ingezet om artikels te schrijven, waardoor deze editie eveneens goed gevuld is met diverse informatie. Gegeven, die informatie is niet altijd nuttig, maar deze keer toch soms echt wel! Zo zal Charlotte Geboers enkele mythes van het Erasmus-programma doorprikken en zal een anoniem persoon pogen zij die het soms wat moeilijk hebben (nagenoeg iedereen dus) een hart onder de riem te steken. De Hermes zou echter de Hermes niet zijn, mochten er ook enkele nutteloze maar plezante artikels inzitten. Zo is er wederom een “Sprookjes van Studenterim”, een “Hermes’ Hemelingeprezen Haiku’s” en een persoonlijkheidstest waarin jij kunt ontdekken welke regeringsinformatuur jij precies bent. Cultuur heeft dit jaar wederom een fantastische Historia-reis georganiseerd en eerstejaar Kasper Nollet zal in een leuk artikel beschrijven hoe deze reis is verlopen. Team Animatie heeft verder een interessante gids geschreven opdat jij de verschillende openbare toiletbezoekjes optimaal zou kunnen overleven! Hermes-redacteur Robbe Verbrugge heeft

eveneens een artikel geschreven, genaamd “De moord op de Vlaamse cultuur”. Hier volgt een kleine preview zonder context: “Ten eerste weet iedereen dat onze Vlaamse cultuur uit niet veel meer bestaat dan FC De Kampioenen, Tom Waes, het Twitteraccount van Theo Francken en het weerbericht. In de startnota van de Wever stond dan ook uitdrukkelijk geschreven om via deze pijlers Vlamingen terug trots te maken op zichzelf.” Ziezo, nu is dit voorwoord ook al wat meer gevuld. Om de magische kaap van 400 woorden te halen, ga ik gewoon nog een kleine opsomming doen van de andere artikels die je in deze editie nog kunt vinden: “Het laatste Gebod”, “Ode aan Haemy”, “Ik denk dus ik ben op HLN”, “Tante Carmen’s kleine roddelrubriek” en last but not least “De Slenterman”. Om te weten waarover deze artikels zullen gaan, moet je effectief de moeite doen om voorbij dit voorwoord te lezen, hoewel ik betwijfel of er echter mensen zijn die dit lezen. Ik bedoel je kunt gewoon evengoed de inhoudstafel lezen, wat veel minder moeite is voor jou en voor mij. Dat gezegde zijnde is de magische kaap van 400 woorden bereikt waardoor ik met plezier dit voorwoord beëindig. Veel leesplezier!

Uw redactie

Alec Verhaeren & Robbe Verbrugge

De moord op de Vlaamse cultuur

Onlangs werd de vrolijke spreuk van Frank Deboosere, 'Morgen ben ik er weer met meer weer', die luidde op het einde van elk weerbericht, vervangen door een muzikaal deuntje. Het kenmerk/hogtepunt van onze Vlaamse cultuur werd met andere woorden in één beslissing weggeveegd. Hoe kon dit zelfs gebeuren? En welke noodlottige gevolgen had dit?

Door Robbe Verbrugge

Vlaamse huiskamer nadat werd aangekondigd dat de weerspreuk vervangen werd anno 2 januari 2020.

Op twee oktober 2019 werd de nieuwe Vlaamse regering onder leiding van Jan Jambon ingezworen. Deze regering wou proberen, onder impuls van de N-VA, de Vlaamse cultuur te promoten en zo het identiteitsbesef bij de Vlaming aan te wakkeren. Ik ga me er niet over uit spreken of ik dat regeerakkoord steunde of niet, de Hermes staat immers bekend als een politiek neutraal blad *kuch*. Maar de wil om de Vlaamse identiteit te versterken van de regering is wel uitermate contradictorisch met de beslissing om de weerspreuk te schrappen. Ten eerste weet iedereen dat onze Vlaamse cultuur uit niet veel meer bestaat dan FC De Kampioenen, Tom Waes, het Twitteraccount van Theo Francken en het weerbericht. In de startnota van de Wever stond dan ook uitdrukkelijk geschreven om via deze pijlers Vlamingen terug trots te maken op zichzelf. Dat kon u al merken door de aankondiging van nieuwe Kampioenenafleveringen en Tom Waes die nauwelijks meer van het televisiescherm af te slaan is. Toch gebeurde het ondenkbare tijdens het begin van de regeringsperiode; net toen de wereld de spreuk het meeste nodig had, verdween hij. Waarschijnlijk denkt u dat de Vlaamse regering hier niets aan kon doen en dat het een beslissing was volledig in handen van de VRT en gedeeltelijk klopt dit ook. Toch kon de regering dit voorkomen door de Radio- en Televisie-omroeporganisatie meer naar hun hand te zetten en dus hun invloed te vergroten. Ze waren immers al twee maanden voor de feiten van de beslissing op de hoogte. Dat zou genoeg tijd zijn, me dunk, om dit te voorkomen, maar de federale regeringsvorming zal de prioriteiten van de politici verlegd hebben. Die misstap vloog echter als een boemerang terug in het gezicht van Jan Jambon. Een paar dagen nadat de Vlaamse bevolking

Net toen de wereld de spreuk het meeste nodig had, verdween hij

op de hoogte gebracht was van de VRT-beslissing werd een peiling afgenomen en bleek dat Vlaams Belang nu de grootste partij was geworden. De Vlamingen waren immers ontzettend teleurgesteld in N-VA aangezien een groot deel van hun Vlaamse identiteit opeens teniet werd gedaan. Regering Jan Jambon probeerde dit nog ongedaan te maken door de CEO van de VRT, namelijk de heer Lambrechts, te ontslaan en hun invloed in de VRT te vergroten, maar het was al te laat. De klok kon niet meer teruggedraaid worden want nu zat de media er met een vergrootglas op en de weerspreuk terug invoeren zou een enorm prestige-verlies betekenen voor de regeringspartijen. In de doodgewone Vlaamse huiskamer is het weerbericht kijken dan ook niet langer een gezellig familiegebeuren. De weerspreuk kreeg kinderen aan het lachen, vrouwen op middelbare leeftijd opgewonden en grootouders ontroerd. Nu echter speelt er na de voorspelling van onze beste Frank een deuntje af dat zogezegd een grappige allusie is naar het voorspelde weer. Het grappige of aangename erin is ver te zoeken, de muzieksmaak van de programmamakers laat ook te wensen over. Frank Deboosere was niet beschikbaar voor commentaar, maar als je vandaag de dag naar zijn weerbericht kijkt, kun je in zijn ooghoeken de tranen van berouw zien omdat hij met die beslissing ooit heeft ingestemd. Als u, als Hermeslezer, onze Vlaamse cultuur en identiteit niet wil verliezen, dan roep ik u op klachtenbrieven te schrijven naar de VRT en de Vlaamse regering. Alleen op die manier kunnen wij onze identiteit behouden en ervoor zorgen dat een bepaalde extreme partij niet aan de macht zal komen op basis van weerspreukfrustraties. Één voor Frank, Frank voor allen.

NICKELODEON

Team Animate's

DECLASSIFIED

TOILET

SURVIVAL

Guide

SPECIAL FIELD TRIP
EDITION

NICK
DVD

Op den unief, midden tussen de oubollige aula's, gestoorde proffen en smerig almavoedsel, gaan wij team Animatie het onmogelijke doen, we schrijven een gids waarmee jij de go's en don't go's van het toiletwalhalla leert kennen

Animatie's wc-survival gids, hoe vind ik mijn weg door de donkere krochten van het wc-leven.

Succes absoluut gegarandeerd

We kennen allemaal de struggle's wanneer we een toiletbezoekje brengen: kak die tegen de muur is gekatapulteerd, geen wc-papier meer zodat er niks anders opzit dan je gebruikte tampon ter vervanging te gebruiken, een half vergaan lijk van de poetsvrouw dat je eerst nog aan de kant moet schuifelen om tot bij de pot te geraken, We've al been there....

Om jullie hiervoor te behoeden heeft team animatie al zijn krachten gebundeld en deze gids samengesteld. Elk van de toiletten die hier aan bod zullen komen zijn persoonlijk door ons getest opdat we voor jullie een zo accuraat mogelijke gids kunnen bieden die aangeeft welke plekjes ideaal zijn om jezelf te ledigen en welke je best kunt mijden. Zet je alvast schrap because it's gonna be a shitty ride

Het Erasmushuis

Eerste target: Het Erasmushuis, dat gebouw dat meer wegheeft van een Sovjetbunker uit de jaren 70 dan van een faculteitsgebouw. We kunnen je alvast vertellen dat onze verwachtingen over het sanitair niet bepaald hoog lagen, gezien het uitzicht van het gebouw zelf. We werden alleszins niet teleurgesteld. Het begon al bij het binnenkomen en er een eerste blik op de lavabo's werd geworpen. Niksgeautomatiseerd: gemoestzelfdezeppomp bedienen, de kraan zelf open doen, de afdroogdoeken waar je zelf aan moest sleuren alsof je een scheepsanker naar boven aan het trekken waart,... Pure dwangarbeid noem ik het gewoon: Het is niet omdat het gebouw lijkt op een Sovjetblok, dat je daarom ook zijn Goelag moet imiteren hé!! Zelfs Stalin zou dit onmenselijk vinden. Na die horror te hebben gezien, zette ik (een animatielid met darmproblemen die liever anoniem wil blijven) mij rustig met mijn nog warm achterwerk op de ijskoude bril, ademde diep in om een eerste keer de inhoud van mijn endeldarm gracieus eruit te persen, toen ik opeens een trilling voelde in mijn achterzak. Goed beseffende dat mijn moment suprême hiermee verpest was, greep ik met een lichte ergernis naar mijn gsm en keek op het startscherm. Een Toledobericht van de Erasmusbib: Ik had een boete

aan mijn been door het niet op tijd inleveren van mijn boeken. IK KON WEL ONTPLOFFEN, DAN ZIT JE EENS RUSTIG OP UW GEMAK TOILETTEN UIT TE TESTEN OM ER NE REVIEW OVER TE SCHRIJVEN EN DAN KOMEN DIE KLOOTHOMMELS U OOK NOG EENS LASTIG VALLEN MET HUN GEZEIK. Omdat agressie niet in mijn genen zit, heb ik om mezelf terug te bedaren even de toiletborstel in tweeën gebroken, geslepen met de sleepschijf die ik altijd op zak heb, over mijn toiletkotje geklommen naar de persoon die naast me zat (ja inclusief blote achterbarrière) en deze in zijn rug gepland. Het valt je dan ook niet te verbazen dat een score van 1 toiletje nog vrij genereus is voor deze primitieve schijtbunker.

Balls and glory

Target numero due: Balls and Glory. Dit is echt een absolute naynay op gelijk elk vlak: comfort, uitzicht, geur, belichting,... Ne bouwwerf is er niks tegen! Dan probeer je rustig te gaan zitten op die bril, schuift da halverwege uw behoefte onder u uit zodat de helft langs de pot afdruipt. Dan pak je vervolgens wat wc-papier om je bevulde achterwerk op te poetsen, ziet ge begot nog niet eens waar ge moet wrijven omdat de enigste belichting een belachelijke zaklamp is die haastig aan de muur is bevestigd. Dan moet ge dus eerst die zaklamp in uw richting draaien om vervolgens tot de conclusie te komen

dat ge al 2 minuten met lavendelbloemen die naast wc-papier stonden uw aars aan het afkuisen zijt. Klein pluspuntje: mijn scheten hebben die avond nog nooit zo'n heerlijke aroma's uitgestoten. Hiervoor voelen we ons toch lichtelijk verplicht om deze pot 2 toiletjes toe te kennen.

Clochard de Luxe

Next stop: Clochard de Luxe op het pittoreske Ladeuzeplein. Dit komt al meer in de buurt van wat men in de volksmond noemt: Sanitair waardig aan een chique etablissement. Prachtig betegelt met Egyptisch zwart marmer, geurstokjes van het zuiverste

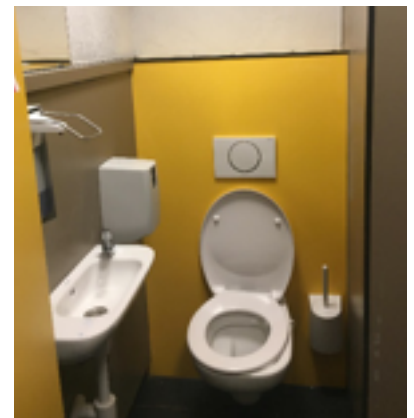
dennenhout uit het Zwarte Woud, een wc-borstel met aardbeiensmaak,... Een waar wc-gasme. Er stond zelfs iemand klaar om je reet op te blinken nadat je je zak tuinaarde had opengescheurd. Hoewel ik zijn verrekijker, foto toestel en zwartleren zweepje wat verdacht vond, liet ik hem rustig begaan. Klein minpuntje: te weinig wc-papier zodat ik met mijn broek op mijn enkels van het 1 naar het andere toilet moest huppelen op zoek naar extra rollen. Geloof me vrij: Die oude vrouw die me voorbij zag komen zal nooit meer een aangename nachtrust hebben. Een welverdiende score van 4 toiletjes.

De Fak

And last but not least: Het Faksanitair: De ultieme droom van iedere toiletfanaat. De sacrale sfeer die je erop snuift doet menig mensen met verstomming slaan. Als je hard genoeg snuift, kan je zelfs de zielen van de talloos verspilde spermacellen gewaarworden. Ondanks dat de wc zo laag gepositioneerd is dat een kabouter zelfs moeite zou hebben met zich zo diep te hurken, is de vorm van de bril fenomenaal sierlijk gesculpteerd in de vorm van het ei van een Sumatraanse Grondkoekoek. Door de warme donkergele tinten waan je je als het ware op een Zuid-Amerikaans parelstrand. Deze gewaarwording wordt

perfect in balans gehouden door de zilverkleurige buis die elegant boven je plebshoofd zweeft en je toch weer dat typische gezellige keldergevoel bezorgd. Kortom: een toilet om u tegen te zeggen. Resultaat: 5 toiletjes

*Ziezo, de review zit er al weer op. Nu ben je zeker mee met welke toiletten een echte aanrader zijn en bij welke je liever je ogen eigenhandig zou uitsteken in plaats van je elegante bibs erop neer te planten. Voel je zeker vrij om ze zelf eens op te zoeken en je eigen ervaringen door te sturen naar de Hermesredactie
Animatie out *mic drop*

Ode aan Haemy

De redactie van de Hermes werd onlangs een liedje ingefluisterd over een professor waarvan de identiteit niet verklapt zal worden. De geniale schrijfster/schrijver van de tekst wenst anoniem te blijven.

REFREIN :

Haemy, Haemy

Ik voel vlinders in mijn buik

't Is alsof ik in een stove vol liefde duik

Ik ga zweven door 't archief

En door de manuscripten die ik ruik

Haemy, Haemy

Ik voel vlinders in mijn buik

In mijn hart zijn alle kamers sinds een tijdje niet meer vrij

Want er woont nu al een poosje een professor diep in mij

Als hij transcribeert moet ik lachen

Dat gevoel vind ik zo fijn

Ik zou nu al niet meer weten wat de middeleeuwen zonder hem zouden zijn

REFREIN

Soms dan schrijf ik op een vel perkament wel duizend keer zijn naam

En ik zie zijn mooie ogen als ik nog eens op de KUL-website zou gaan

Ik kan bijna niet meer opletten

Ik lig wakker heel de nacht

Hij mag me zelfs met het coronavirus besmetten

Oh nu open ik de jacht

REFREIN

Ja, hij woont echt in mijn hartje

Van hem heb ik een droombeeld

Maar dat ik zo stapelgek op hem ben

Heb ik nooit gemaild

Haemy, Haemy

Haemy, Haemy

Ik ga zweven in de POC

En door de wafels die ik daar ruik

Haemy, Haemy

Ik voel mij ondertussen wel wat misselijk van dat coronavirus in mijn buik

REFREIN

XXX Anoniempje

De Slenterman

Bij het lezen van deze titel zal u wellicht gedacht kunnen hebben: "Is het niet Slenderman?". U heeft gelijk, er bestaat een monster genaamd "Slenderman", maar dit is slechts fictie. De Slenterman daarentegen is een folklore onder de oplettende studenten, en meer dan realiteit. Elk wezen moet zich met iets voeden. Wij mensen hebben onze eigen zaken om te consumeren, materiële zaken weliswaar zoals vlees, groenten, etc. De Slenterman heeft dit niet nodig om te blijven leven en verkiest eerder abstracte vormen van voedsel zoals emotie. Er is echter één emotie dat de Slenterman zijn snack bij uitstek is. Laat me het duidelijk maken in een situatie:

Door Menno Toni

Het is zondag, inmiddels 21u en de trein begint snelheid af te nemen. “Volgende halte, Leuven” hoor je door de intercom van de volle wagon. Wanneer de stroom van mensen het perron bekleedt pak je je koffer uit de bagagedrager en probeer je jezelf te manoeuvreren door de massa. De trein had vertraging en dus duurt het nog tien minuten eer je bus aankomt, maar heb je wel zin om hier in de kou maar wat om je heen te kijken? Wat als je een net-niet-vriend ziet en een geforceerd praatje moet beginnen over hoe je studie wel ‘cva’ is en over hoe je ‘moe bent en de week is nog maar net begonnen’. Insert geforceerde ‘haha’ en dan nog maar te zwijgen over de ongemakkelijke stilte die erna volgt waarop jullie beide langzaam beginnen te doen alsof het hele gesprek nooit heeft plaatsgevonden en jullie elkaar helemaal niet kennen... Fuck it, de wind staat mild en je bent te lui om naar de fitness te gaan door de week dus dan maak je hier maar je workout van! Het is langzaam donker aan het worden en je weet dat het nog een goede wandeltocht gaat worden eer dat je op kot aankomt. Je stopt je oortjes in en speelt je muziekljst met je ‘favoriete liedjes’ waarop je toch blijft skippen tot die paar specifieke die je net zo goed in het begin aan had kunnen klikken. Je begeeft je door de lange Bondgenotenlaan en het lijkt een rustige weg naar huis tot er ineens een gestalte voor je verschijnt.

“Je zal wel niet goed voor je uit hebben gekeken ofzo”, zeg je tegen jezelf. Hij/zij neemt het hele voetpad strategisch in waardoor je er net niet voorbij kunt. Daar loop je dan, heel je wandelritme om zeep achter dit individu dat maar niet weet wat doorwandelen betekent. “Pardon”, zeg je als je probeert in te halen maar er volgt geen enkele vorm van beweging. Je struikelt bijna over je eigen koffer, en hoopt met heel je hart dat niemand het gezien heeft. Dan maar snel inhalen via de straatkant.

‘Daar loop je dan, heel je wandelritme om zeep achter dit individu dat maar niet weet wat doorwandelen betekent’

Als je je over de straat begeeft probeer je wat te versnellen maar de persoon loopt nu ineens wel net snel genoeg waardoor je alles op alles moet gooien om hem/haar in te halen, maar ja je wilt er nu ook niet uit zien als een snel wandelende debiel. Gelukkig haal je het nog net en je loopt nu voorop, nu tijd om wat afstand te creëren. Ineens hoor je niks meer door je oortjes. Fuck... je oortjes zijn losgeschoten uit je gsm. Je staat 2 seconden stil om het er weer goed in te stoppen en ja hoor... snel word je weer ingehaald door de rotzak. WAT IS UW PROBLEEM PRECIES, de

gemiddelde wandelsnelheid is 1,34 tot 1,36 meter per seconde en hier loopt gij nu met uw rotkoffer op fucking 0,000001 totdat ik weer voorbij moet eh??? NEE, NEE dan zijt ge Lightning Mcqueen ineens. Moet ik nu zwetend naar kot snelwandelen hopen dat ge nu weer ni voor me komt ofwa?! GEWOON OMDAT GIJ NI DE MEEST STANDAARD BASISACTIVITEIT VAN HET LEVEN KUNT UITVOEREN.

Plotseling herinner je je het artikel in de Hermes. Dit is precies wat de Slenterman wilt. Zijn snack bij uitstek is namelijk frustratie, en het weet perfect hoe het eraan moet geraken. Je past je wandelsnelheid aan en met diepe ademhaling kom je tot rust, ‘Mr Brightside’ speelt af op je gsm en langzaam maar zeker geraak je zen als de lyrics zich in je hoofd beginnen af te spelen. Wat boeit het nu of ik tien minuten eerder op kot ben? Waarschijnlijk ga ik toch tegen mezelf zeggen dat ik moet slapen om 12 en uiteindelijk mijn bed inkruipen om 3. Ik ben nu rustig aan het wandelen en voor de rest maakt niks mij nu meer uit.

Zodra je dit denkt, alsof het je gedachte leest, slaat de Slenterman rechtsaf. Proficiat, je hebt het overleefd. Toch maar goed dat je de Hermes hebt gelezen, maar volgende keer pak je gewoon de bus.

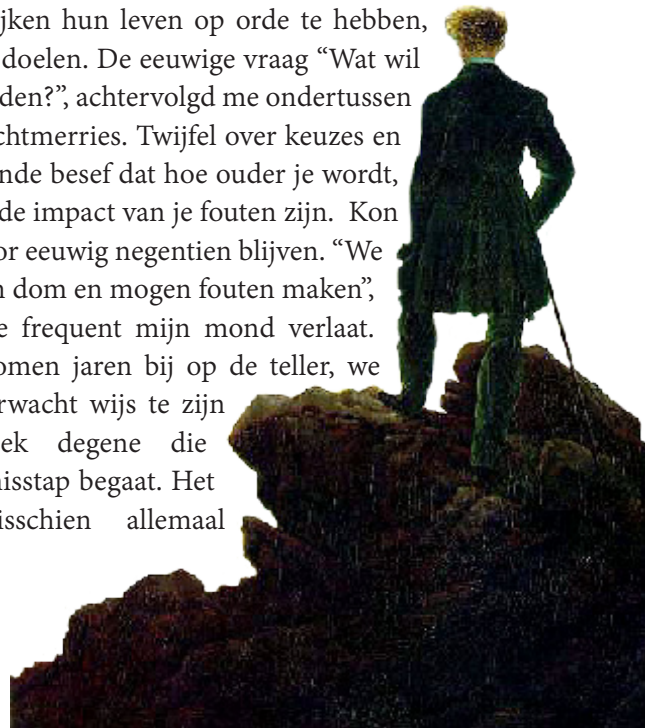
Een brief naar al mijn lost boys and girls

Yow fam,

It's me, ya mental support-group! (I made it into the Hermes woop woop). Blijkbaar ben ik niet de enige met een zwaar uitstelprobleem, want er werd mij haastig gevraagd een artikeltje op te stellen. Ik heb geen ervaring met degelijke teksten te schrijven, maar ik zal mijn uiterste best doen om mijn innerlijke mentale-coach weer boven te halen.

Maar in alle eerlijkheid? Ik weet niet of ik de ideale persoon ben om hier even de les over te komen spellen. Doodsangst overvalt me als ik zelfs nadenk over de toekomst en het is geen understatement als ik zeg dat ik op regelmatige basis een interne crisis heb. Hoe moet je in godsnaam omgaan met de druk die je in je dagelijkse leven voelt? Een vraag die ik voor jou heel graag wil beantwoorden, maar waar ik ook nog steeds op blind staar na al die bezoeken aan de psycholoog. Een stom gevoel waar je gewoon even moet doorworstelen of effectief een probleem dat onze huidige maatschappij veroorzaakt en waar dringend een oplossing voor moet worden gezocht? Een vraag waar enkel de tijd een antwoord op heeft, lijkt me. Het enige wat ik je wel met de volle honderd procent zekerheid kan zeggen, is dat ik er zal zijn. Samen met, zonder twijfel vele andere mensen, zullen we proberen om het te doen. Wat we gaan doen, is volledig aan jou: Een keer buiten komen, zelf koken, studeren in de bib, sorry zeggen tegen die ene vriend(in), en nog zo veel meer. Laten we beginnen met short-term goals te realiseren, om die druk toch een beetje te verlichten. “Kleine stapjes”,

zeg ik altijd, kleine overwinningen die (cliché cliché) een springplank zijn naar het volgende doel. Een volgende realisatie die weerspiegelt dat we het wél kunnen. Hetgeen waar ik tegenwoordig heel hard mee worstel, is de toekomst. Ik heb geen flauw idee wat ik wil bereiken in mijn leven en dat maakt me oprecht bang. Een zeker gevoel van verloren zijn overvalt me soms wel eens in de aula. Al mijn vrienden lijken hun leven op orde te hebben, weten hun doelen. De eeuwige vraag “Wat wil je later worden?”, achtervolgd me ondertussen in mijn nachtmerries. Twijfel over keuzes en het drukkende besef dat hoe ouder je wordt, hoe groter de impact van je fouten zijn. Kon ik maar voor eeuwig negentien blijven. “We zijn jong en dom en mogen fouten maken”, een zin die frequent mijn mond verlaat. Maar er komen jaren bij op de teller, we worden verwacht wijs te zijn en vervloek degene die toch een misstap begaat. Het klinkt misschien allemaal

onbenullig, dat besef ik ook wel. “De begin jaren van uw twinties is toch de beste tijd van uw leven? Fuck volwassen zijn!”, wel zeg dat tegen mijn groeiende anxiety. En ik weet zeker dat ik niet de enige ben die hierin verlopen loopt. Los van het feit dat we allemaal een beetje verloren kinderen zijn in een generatie wiens coping mechanisme schijnt te bestaan uit sarcasme, memes (en ja, zelfs tiktoks), hangt het van jezelf af of je toegeeft aan de weg verliezen of zelf de kaart en het kompas erbij neemt. Laat het nu zijn dat ik het gevoel heb dat ik die beide instrumenten onderweg ook ergens ben verloren (misschien ergens in de goot, ’s avonds laat op mijn weg naar kot vanuit de fak). Maar dat is allemaal dik oké, want hierdoor leer ik mijn eigen kompas te worden. Ik weiger te geloven dat het leven enkel slechte dingen met zich meebrengt, al is dat soms moeilijk. Als je het nieuws opzet word je bekogelt met negativiteit, daarom probeer ik mijn geluk te halen uit de kleine dingen. Een echte aanrader voor iedereen trouwens! Ze zijn verschillend voor iedereen, voor mij persoonlijk varieert het van een mooie lucht gevuld met slagroomwolken (je

Ik weiger ook te geloven dat het leven enkel slechte dingen met zich meebrengt

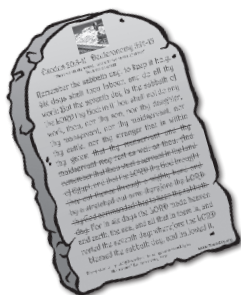
kent ze wel, die dikke fluffige wolken) tot een oprechte glimlach van een vreemdeling die je kruist op straat. Of een zonnestraal die recht op je gezicht valt na een zware dag gehad te hebben. Mijn kleine, nietszeggende stukjes geluk die me erdoorheen helpen. Sommige mensen zien me misschien als een pessimist omwille van mijn, soms wel harde, zelf spottende humor. De mopjes van “God, wat spijtig dat die auto me niet heeft aangereden” en “Nog een tegenslag en ik spring uit het raam”. Ik kan al zelfs niet meer bijhouden hoe veel autoverzekeringen ik zou geplunderd hebben en de hoeveelheid ramen die op dit moment diggelen horen teliggen zijn ontelbaar. Maar lieve verloren jongens en meisjes, het geluk dat ik haal uit mijn stukjes geluk is niet te schatten. Positief denken is de sleutel, en als mensen niet kunnen leven met mijn zoomer-meets-millennial coping mechanisme gevuld met mopjes over anxiety, dan f*** y**. Vergeet niet dat iedereen zijn eigen gevechten voert en ook zijn eigen tactiek heeft om aan te vallen en te verdedigen. En mensen veroordelen? Dat hoort niet thuis in onze familie.

Y'all ik hoop dat jullie net zoals mij jullie stukjes geluk kunnen vinden als verdediging voor jullie hart en ziel; ik hoop dat jullie je eigen aanval kunnen plannen, waardoor het mogelijk wordt om je te uiten en ik hoop dat jullie samen met mij dit willen doen
x

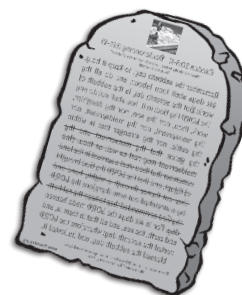
*Groetjes,
Anoniempje*

Het eerste gebod

Door Arne Vermassen

Luister naar de wind die blaast in de nacht. Zij sluipt langs de bomen en de bergen, en zingt daar een eenzaam melodietje. Ik vraag mij soms af, tijdens die donkere nacht, wie luistert naar haar lied? Of heeft ze dan helemaal geen publiek? Als kind, toen we met de hele familie nog in één kamer leefden, nestelde ik mij vaak in de warme jas van mijn vader, onder zijn gespierde arm, wanneer buiten de ijzige wind over de heide scheurde. De ruiten rammelden en de dakpannen ratelden. De tabaksgeur van zijn adem stelde me echter gerust dat de zon op komst was. Hij legde me dan de wereld uit, of toch zoals hij die begreep. Het beste moment om op fazantenjacht te gaan. Hoe je een bedrieger kon herkennen aan zijn oren. Of welke cijfers geluk brachten. De arme man zou beslist een tweede keer sterven, als hij herrees om te horen dat ik zijn belangrijkste les vergat. Hij beleed een veel primitievere vorm van het christendom. Hij geloofde omdat hij vreesde wat zich buiten in de wind verschool. “Luister, zoon, van alle tien geboden mag je vooral het eerste gebod nooit breken”, vertelde hij me op zo’n kille avond, terwijl ik langzaam indutte, “Zelfs leugenaars en moordenaars krijgen een plek na de dood, maar zij die in

hun overmoed het eerste gebod achterwege laten, zullen nooit vrede kennen. Vereer naast mij geen andere goden. Maak geen godenbeelden, geen enkele afbeelding van iets in de hemel hierboven of iets beneden op de aarde. Waarom zou de Bijbel deze waarschuwing meegeven, als daarbuiten, in de lispelende wind, niets anders huisde?” De wereld veranderde, en ik samen met haar. De radio dicteerde elke ochtend ongelofelijke groeimarges, en ik ging aan de slag in de petrochemie. Plattelandsgemeentes ruimden plaats voor bedrijfsparken, en ik kocht een huis in de banlieu. De autosnelwegen dreven een eindeloze stroom aan automobilisten naar Amerikaanse fastfoodketens, en ik reed met een robuuste gezinswagen. Mijn vrouw was een Zweedse, mijn kinderen tweetalig. In die nieuwe wereld scheen de volkswijsheid van mijn vader vertederend bijgeloof. Toen de oude man overleed aan een maagzweer, merkte ik zijn afwezigheid niet eens, omdat hij al overbodig was geworden. Twintig jaar eerder kocht de overheid zijn erf op om de haven uit te breiden. Vanaf dat moment begon hij te krimpen. Hij verdween in zijn grote jas, verdween onder zijn pet, verdween tussen de lakens waarmee hij zich warm hield, totdat hij er uiteindelijk niet meer was.

Enkel in de nacht, wanneer de wind zich wreekte, miste ik hem soms. Nochtans richtten we allerlei fortificaties op om die kille ademstocht buiten te houden: betonnen muren, dubbelglas en de enige bossen kregen quarantaine in keurige stadsparkjes. Van fazantenjacht was geen sprake meer. Bedriegers zag je enkel nog op televisie; met blitse slogans probeerden ze je een ultramoderne afwasmachine aan te smeren. Uiteindelijk vergat ik ook het eerste gebod. Het was allemaal een illusie. Op een voorjaarsnacht vertrokken mijn kinderen met de mutualiteit naar Oostenrijk om te leren skiën. Het was vier in de ochtend toen ik met hen naar de vertrekplaats van de bus wandelde, enkele straten verder. De kleinste klampte mijn hand vast. Ze zong een Zweeds liedje. Het klonk broos en breekbaar, alsof haar ademwolkjes het geluid uitwisten. Uiteindelijk moest een mentor van de mutualiteit haar oppakken en naar de bus dragen. Ze weigerde me tot op het laatste los te laten. Op dat vroege uur merkte ik voor het eerst sinds het overlijden van mijn vader hoe wijd de ruimte was tussen de gebouwen. Er was een vreselijke hoeveelheid niets. Ik luisterde naar de wind die blies in de nacht.

Ze sloop langs de bomen en herinnerde me eraan dat ik helemaal alleen was, zonder de tabaksgeur van mijn vadersadem. Enkel de duisternis deed er nog toe. Toen zag ik HET. Een vijftigtal meter verder, tussen twee grote populieren. HET had een gewei als een hert, slagstanden als een zwijn, veren als een vogel. “Weet je wie ik ben?”, vroeg HET in een stem noch vrouwelijk noch mannelijk. Ik schudde mijn hoofd. “Ik ben het die luistert naar de wind, wanneer niemand anders dat doet. Laat me je tonen hoe ze klonk, toen er nog geen mensen waren om haar macht in te dijken.” Mijn kinderen brachten fantastische verhalen terug van hun skivakantie. Zelfs de jongste kon er maar niet over ophouden. Het duurde zeker een maand voordat de zonverbrande huid onder hun ogen eindelijk terug een pastelkleurtje kreeg. Ze beloofden elk jaar terug te keren, dat hadden ze met hun vriendjes afgesproken. Ook ik kwam mijn belofte na. Telkens de wind tegen de muren slaat, verlaat ik het huis om te horen hoe ze haar beklag doet. Soms zie ik HET staan in de verte. Dan spreekt HET me toe. En ik luister.

**Vereer naast
mij geen
andere goden.
Maak geen
godenbeelden,
geen enkele
afbeelding
van iets in
de hemel
hierboven of
iets beneden
op de aarde**

Hoe intelligenter lijken dan je effectief bent

We weten het allemaal stiekem wel van onszelf: vaak veinzen we meer dan we zelf willen toegeven. De auteur van dit artikel weet er alles van. Vaak pocht hij met zijn kennis die hij gewoonweg 5 minuten eerder op het internet heeft opgezocht. Het wordt pas uiterst moeilijk wanneer mensen hem bepaalde feitjes navragen, terwijl hij absoluut geen idee heeft. Uit ultieme wanhoop tovert deze auteur dan iets uit zijn mouw en hoopt hij dat het juist is, vaak met dramatische gevolgen. De vraag is: hoe veins je intelligentie nu het best? Lees dit artikel en je komt het per kerende te weten.

Door Alec Verhaeren

1. Gebruik moeilijke woorden

Moeilijke woorden zijn moeilijk gewoonweg omdat ze niet in een banale situatie gebruikt worden. Deze zijn bijgevolg niet algemeen gekend waardoor vele mensen enkel uit de context kunnen afleiden wat ze betekenen. Door zelf deze woorden in dagelijkse situaties te gebruiken, poch je met je woordkennis en gaan mensen er meteen van uit dat je intelligenter bent dan hun. Elke dag vijf moeilijke woordjes opzoeken op het internet en pogen deze in een gesprek te benutten, is altijd een succesvolle strategie.

2. Vertel nutteloze, maar redelijk interessante feitjes

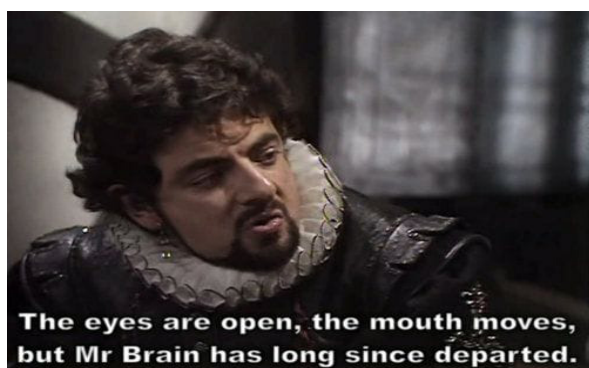
Wist-je-dat'jes zijn een van de meest effectieve manieren om je intelligentie te doen uitschijnen. Met de komst van het internet kan nu iedereen met zo'n feitje afkomen, terwijl mensen vroeger hiervoor effectief moeite moesten doen door een boek (!) te openen. Voor een of andere reden denken mensen echter nog steeds dat je vandaag de dag even veel moeite hebt gedaan voor deze kennisvergaring als vroeger: uitbuiten dus, die handel!

3. Spreek iedereen (on)subtiel aan op hun gebrek aan intelligentie

Ongetwijfeld de beste wijze om je als de slimste op te stellen in een groep is om iemand anders erop te wijzen dat hij/zij dat alvast niet is. Anderen onzeker maken is bijgevolg het beste dat je kan doen om je eigen onzekerheid te maskeren. Onbewust zullen mensen hierdoor aannemen dat je wel weet waarover je het hebt, terwijl je natuurlijk zelf weet dat dat absoluut niet het geval is. Om het nog beter te doen, is het aangeraden om spitsvondig en subtiel te zijn in je bewoording. Maar aangezien je dom bent, is slechts proberen vermoedelijk het beste dat je kan doen.

4. Ken jezelf

Probeer er niet over te gaan is mijn laatste boodschap. Als je niet weet waar je limieten liggen, zal je ongetwijfeld in ongewenste en ongemakkelijke situaties terecht komen. Wanneer bijgevolg iemand iets vraagt aan jou waarop je het antwoord niet weet, rol dan met je ogen en laat uitschijnen dat dat wel een heel domme vraag is. Als je dan de gesprekspartner zonder pardon verlaat, zal hij/zij zich enorm dom voelen terwijl jij met alle waardigheid het antwoord op die vraag stiekem kan opzoeken. Wanneer je dan later met dezelfde vraag zou geconfronteerd worden, kan je meteen juist antwoorden. Twee vliegen in een klap!

*Ziezo, dat was het dan weer.
Ik hoop dat je veel hebt kunnen
bijleren en nu met opgeheven
hoofd de bolleboos van elk gesprek
kan zijn! Of toch kan doen alsof...*

Hermes' Hemelingeprezen *HAIKU'S*

Reis mee door het leven van de geschiedenisstudent in deze collectie van herkenbare, doch verrassende anekdotes. Lach, beef, laat u ontroeren. Of sla de pagina gewoon om, het is tenslotte een vrije wereld.

MARCEL SCHOOFS

Dennis

geheel onverwacht
je gooit mijn haar in de wind
en blaast me omver

Discuswerper

weet niet wie dit is
zijn adem ruikt naar vernis
smijt pint maar gooit mis

Nesquik

bekertje in hand
genieten van de warmte
maar toch tong verbrand

Valentijn

shit shit shit shit shit
shit shit shit shit shit shit shit
compleet vergeten

De Sprookjes van Stuðenterim

Alibaba en de 40 pinten

Robbe Verbrugge

Zoals in de vorige edities gezegd, was bijna iedereen als kind wel dol op sprookjes. Toch hebben recente studies bewezen dat sprookjes minder aanslaan bij studenten. Dat onheilspellende fenomeen wou onze Hermesredactie tegengaan. Daarom passen wij sprookjes aan het studentenniveau aan en vandaar presenteren wij met trots het vierde sprookje: 'Alibaba en de veertig pinten.'

Een tijdje geleden, namelijk een paar maanden voor de verschrikkelijke blok van januari, ging er eens een groepje van vier vrienden uit in Leuven. Na heel wat pintjes, een Chouffe of drie en wat wijntjes kwam de natuurlijke drang op bij de vrienden om in hun zatte een kebabje te eten. Niks maakt meer uit van de studentencultuur dan dat. Het groepje vrienden geraakte het echter niet eens naar welke fastfoodzaak ze moesten gaan en weldra ontaarde de discussie in een echte vechtpartij. Pierre, de pacifist en de nuchterste van de groep, kon niet tegen het geruzie en besloot in zijn eentje naar de Oude Markt te vertrekken om daar wat eten te zoeken. Na een heus wandeltochtje kwam hij op de Grote Markt aan, waarna hij via de Kortestraat naar de Oude Markt ging. In dat straatje echter zag hij opeens een gigantische kebabzaak... De Alibaba. Zijn mond viel open van verbazing en een sliert kwijl droop van zijn mondhoek op zijn pull. Na met een beetje moeite de glazen schuifdeur te vinden kwam hij aan bij de toog en met de magische woorden 'eentje met looksaus' at hij al snel één van de beste kebabs die hij ooit had geproefd. Het was als het ware een schat van een

kebab die hij had gevonden. Na tien minuutjes te eten, verliet hij de zaak. De vechtersbazen van het groepje waren hem echter gevolgd omdat zij het toch niet eens geraakten en zagen dat hun vriend de Alibaba verliet. Door de gelukzalige glimlach op het gezicht van Pierre was af te lezen dat hij iets hemels had meegemaakt. De drie andere vrienden, die veel zatter waren dan Pierre en op zen minst veertig pinten soldaat hadden gemaakt, probeerden nu ook de kebabzaak te betreden.

‘De veertig pinten van de voordrink en het uitgaan waren de drie vrienden fataal geworden’

Allen wilden ze weten waarom Pierre zo gelukzalig rondliep. De eerste faalde al in de missie door tegen het raam te lopen in plaats van door de schuifdeur en viel bewusteloos. De tweede vriend werd misselijk door de geur van kebab in combinatie met de veertig pinten op zijn lever en gaf alles over op de grond van de zaak waardoor hij aan de deur werd gezet. Ten slotte probeerde de laatste vriend een kebabje met looksaus te bestellen. Helaas

voor hem kon hij niet op de magische woorden om een kebab te bestellen komen en stamelde hij echter 'Happy Meal alstublieft'. Beledigd als de verkoper was door de verwarring met de McDonald's trapte hij de laatste zatte vriend de deur uit. De veertig pinten van de voordrink en het uitgaan waren die drie vrienden fataal geworden, terwijl Pierre nu gezellig met een vol maagje zich aan het uitleven was in de bierkelder. Om vijf uur 's ochtends echter besloot Pierre terug naar zijn kot te gaan na een vruchtbare avond. Toen hij weer langs de kebabzaak passeerde zag hij zijn drie vrienden half bewusteloos liggen in een plasje spauw. Ondanks de ruzie, voelde Pierre medelijden met hen en besloot zijn goed hart nog eens te laten zien. Aangezien het licht nog brandde in de Alibaba trad hij naar binnen en sprak de hooggeëerde woorden '3 maal een kebab met looksaus alstublieft'. Toen hij naar buitenkwam met de bestelling keken de halfbewusteloze vrienden hem verwonderd aan en likten hun lippen af. Eind goed al goed... Totdat ze volgende dag wakker werden met een enorme kater en zonder broek. Maar hoe hun broeken verdwenen, lievevriendjes, dat is weer een ander verhaal.

DUBLIN'S FAIR CITY

Ed Sheeran, Guinness, whiskey en Ierse folkmuziek. Wat een prachtige week had team cultuur voor ons in petto. Na een maand routineus opstaan en studeren en vooral veel slaaptkort, was het eindelijk eens tijd voor iets anders. Uitgeslapen en fris gewassen kwamen we met z'n allen aan op het vliegveld. Het was een blij weerzien na zo lang afgezonderd geweest te zijn. Voor velen van ons was het de eerste keer in een lange tijd dat we nog eens van grond gingen. Een vlucht later stonden we terug met beide voeten op de grond. Ierse grond weliswaar.

Door Kasper Nollet

Dag 1

Na het afzetten van de bagage in het hostel, was het tijd voor een eerste kennismaking met de stad. Vol goede moed trokken we op pad, maar kaartlezen is blijkbaar niet weggelegd voor historici in spe, want zelfs google maps kon niet verhinderen dat we toch een aantal keer een 360 moesten placeren. Een vijftal omwegen later kwamen we bij het standbeeld van Molly Malone. We hadden onze eindbestemming dan toch gehaald, en voor deze bewonderenswaardige prestatie mocht team cultuur niet alleen zichzelf op de borst slaan. Wat zou Tamara daar wel niet van zeggen, Karel? Daarna waren we vrij de Ierse hoofdstad, dat al snel een speciaal geval bleek, te verkennen op eigen houtje. Zo was het moment aangekomen dat we de identiteit van Dublin in al haar glorie mochten aanschouwen: kleurrijke smalle straatjes, mooie uitzichten aan de bruggetjes over de rivier Liffey, en lapdance reclames op zowat elke straathoek. Zowel oude als nieuwe gebouwen maakten het

straatbeeld op. Bij het vallen van de late avond maakten de Leuvense historici zich op voor een eerste aanval op het Ierse uitgaansleven. Het is 's avonds in deze kleine pubs dat Dublin ontwaakt en haar charme uitstraalt. Sympathieke bedienden, gezellige live-muziek en ad summitem gevulde 'pints of Guinness': De Ierse pubs konden niet op tegen de charme van onze eigenste fakbar letteren, maar een paar pinten Guinness diep begon alles wel een beetje zoals thuis te lijken. De Ieren weten wat gezelligheid is.

Day 2

Dag twee werd ingezet met een bordje Ierse porridge en met wat geduld een toast of twee. Met een volle maag konden we er weer tegenaan. Deze dag zou al vlug een van de hoogtepunten worden, bijna letterlijk, want de eerste stop van was het beroemde Dublin Castle. Het kasteel waar op een indrukwekkende torentop en een prachtige kathedraal na, niet heel veel meer van over is, dient vandaag als belangrijk symbool waar nationale evenementen in worden georganiseerd. Bij aankomst werden we verwelkomd door onze gids van de dag,

Laura. Zij gaf ons blijk van nog zo iets wat de Ieren als geen ander kunnen: vertellen. Laura verbaasde ons met talrijke weetjes en hield er daarbij steeds de spanning bij in. Een wederom glorieuze dag in Dublin werd afgesloten met een topper van jewelste: de Ierse dans. Enkelen onder ons hadden nood aan een (paar) flinke slok(ken) vooraleer de dansvloer te betreden, maar tegen het einde van de avond konden we allemaal zo bij Riverdance gaan. Op de tonen van een zeer indrukwekkende fluit trippelden we achter een roodharige deerne de nacht in.

Day 3

Nog niet helemaal overtuigd van de Ierse schoonheid, trokken we er de volgende dag op uit. Al vroeg verlieten we de ontwakende stad en enkele uurtjes later bevonden we ons in de Ierse highlands van de Wicklow mountains. Alles wat Dublin niet was, was dat stukje Ierland wel. Adembenemend, indrukwekkend en zo ontzettend mooi. De buschauffeur en tevens onze gids bracht ons naar het hoogtepunt van de reis, letterlijk. Hij trok met ons een eindje de bergen in en al snel ontdekten we dat er meer was. Beneden in het dal lag een meer dat

hij omschreef als een heerlijke 'pint of Guinness'. Toen iedereen voldoende foto's had genomen, vertrokken we naar onze tweede stop. Glendalough was de naam van een spooky middeleeuws dorpje waar grafstenen en een klein kerkje het landschap kleurden. Na een rit langs de heuvels van Hollywood, maakten we een laatste stop in Kilkenny. Dit charmante stadje tussen kasteel en kathedraal betoverde ons allemaal, zodat we helemaal verliefd op Ierland terug de bus op stapten richting Jacob's Inn.

Day 4

Dag 4 stond helemaal in het teken van Trinity College. Waar de ene historica traumatische flashbacks naar de archieven van de Ladeuzebib ervaarde, kon de andere historicus zijn hart ophalen in de aanwezigheid van de honderden oude boeken die de indrukwekkende bibliotheek van de universiteit rijk is. Een goedgevulde dag ging vlug voorbij, en voordat we het nog maar wisten bevonden we ons al in distilleerderij van Teeling Whisky voor een hoogstaande zinnenprikkende ervaring.

Aangezien eentje slechts geentje is, konden we elks onze dorst lessen met maar liefst 3 glaasjes van puur goudkleurig plezier, want op de verjaardag van onze geliefde kring moest toch wel stevig gedronken worden. Dat zullen de Ieren daar zeker geweten hebben! Met de warmte nog in de keel en goede moed in de schoenen werd besloten om die avond maar eens goed de bloemetjes buiten te zetten. Een zeer fijne reis werd in goed gezelschap en op gepaste wijze afgesloten in de barretjes van Temple Bar.

*Een warme dankuwel
aan team cultuur voor
deze fantastische reis!*

Anna Kasper Eva

Rommelen in Rome: waarheden en mythes over Erasmus

Disclaimer: indien je het woord 'Erasmus' niet langer kan aanhoren na alle verhalen van je medestudenten of naar alle heisa die er elk jaar weer bij komt kijken, sla dan gerust over naar de volgende pagina. Heb je net zelf een kandidatuur ingediend, wil je dat volgend jaar misschien doen, of heb je gewoon interesse in mijn ervaring? Then enjoy the ride! Ikzelf ben het afgelopen semester wat gaan rommelen in Rome aan de Università Degli Studi Roma Tre. Ik hoop alvast dat dit artikel nuttig mag wezen voor de vragen en bezorgdheden die Erasmus wel eens met zich mee kan brengen!

Door Charlotte Geboers

Iedereen moet Erasmus overwegen

Overwegen: ja. Gaan: nee. Er wordt soms een haast mythische betekenis aan Erasmus gegeven, alsof het niet kan ontbreken in je leven. Uiteraard denk ik dat iedereen het wel moet overwegen. Het is een kans die je krijgt als student, en net zoals bij andere opportuniteiten in het leven moet je daar even over nadenken. Dat betekent echter niet dat je moet gaan. Komt de zoveelste tante op het familiefeest weer eens vragen wat je nu gaat doen met die studies geschiedenis en of je ook naar het buitenland gaat zoals die ene neef die *vol lof* "was gaan studeren in Madrid" maar waarvan jij even goed weet als alle anderen studenten dat die zich vijf maanden goed is gaan bezuipen? Wel nee, doe wat je wil. Het is geen lacune in je leven die je moet opvullen, unlike de 5 parkieten van diezelfde tante.

Erasmus is duur

Ja en nee. Het lijkt natuurlijk een dure aangelegenheid, maar dat hoeft het eigenlijk niet per se te zijn. Ik zeg zeker niet dat het goedkoop is, student zijn in Leuven is dat immers ook niet echt. Het prijskaartje hangt enorm af van je bestemming en je manier van leven. Ga je naar Noorwegen of het Verenigd Koninkrijk? Dan betaal je al eens meer voor een pint. Ga je naar Polen of het Zuiden maar drink je daar 20 pinten? Dan ben je op het einde waarschijnlijk even blut. Erasmus is zo duur als je het zelf maakt. Je krijgt natuurlijk ook een zakcent van de Europese Unie, joepie! Dit kan de prijs van de vaak duurdere studentenkoten in grootsteden compenseren naar die van een normaal Leuvenskot. Tip 1: doe toch maar een studentenjobke voor je vertrekt, het is wel leuk om een beetje zakgeld op overschot te hebben voor uitstapjes te doen. Tip 2: Brussels Airlines heeft een speciaal pakket voor Erasmus studenten waarbij je voor €200 je heen en terugvlucht hebt en 3 valiezen.

Erasmus is moeilijk

Well it ain't easy. De aanpassing naar een ander land, andere universiteit, andere taal en andere cultuur is zeker niet gemakkelijk. Eerlijk gezegd vond ik het moeilijker dan verwacht. Je ziet altijd maar mensen de tijd van hun leven hebben, dus ik was hartstikke positief. De 'dip' waar ze je voor waarschuwen is echter geen mythe. Maar laat je niet misleiden door de faculteit hun grafieken over alle fases van aanpassing waar je doorheen moet, dat is echt voor iedereen anders. Afhankelijk van je bestemming is de universiteit vaak wel gemakkelijker, dus dat compenseert. Het is alleszins geen excuus om het niet te overwegen. Zie het niet als moeilijk, maar als een uitdaging!

Ik ga mijn vrienden en lief verliezen door Erasmus

Het is uiteraard niet gemakkelijk om een (half) jaar weg te zijn van de mensen die je graag hebt, of een relatie van op afstand te moeten hebben. Goede vrienden zijn echter mensen waar je altijd terug mee kan oppikken, hoe lang het ook geleden is. Mensen kunnen wel uit elkaar groeien, maar dat is nu eenmaal de complexiteit van vriendschap. Het zou opnieuw geen reden mogen zijn om het niet te overwegen. Je moet zo'n ervaring doen voor jezelf, en niet voor anderen. Plus, je maakt uiteraard nieuwe vrienden op Erasmus om de tijdelijke leegte te vullen!

Erasmus is eenzaam

Dit is iets heel persoonlijk. Iedereen ervaart eenzaamheid op een andere manier. Ik kan er echt van genieten om even op mezelf te zijn, en dat is ook iets wat je door Erasmus net leert. Je komt even los uit het leven in België vol familie, vrienden en engagementen, en moet een volledig nieuwe routine opstarten. Je kiest er ook wel zelf voor of je er veel op uit wilt trekken of niet. In Rome had ik het geluk dat er een zeer geëngageerde ESN (Erasmus Student Network) aanwezig was, die tal van activiteiten organiseerde om de internationale studenten samen te brengen. Af en toe alleen zijn en zelfstandig moeten omgaan met dingen is iets dat je uiteindelijk niet kan vermijden, maar dat is gewoon een onderdeel van je ervaring en iets wat Erasmus in mijn ogen net zo bijzonder maakt. Tip 4: gebruik je vrije tijd om eens een nieuwe hobby te proberen!

Zo lieve lezers ik hoop dat dat nuttig kon zijn! Indien je nog vragen of zorgen hebt over het al dan niet op Erasmus gaan, mag je me zeker contacteren via Facebook! Charlotte out x

WELKE Regerings informatieur BEN JIJ?

Het zijn moeilijke tijden in de Wetstraat, de koning kan dit beamen. Er is nog geen nieuwe informateur aangesteld of politieke analisten voorspellen al zijn toekomstig falen. Het is een ondankbare positie het informateurschap en het wordt zelfs niet eens betaald begod. Toch blijven deze personen door weer en wind doorzetten, wat wel een beetje onze respect verdient. Hierdoor vindt de Hermes het interessant om te kijken wie van deze enorm respectabele dienaars van de koning het best bij haar lezers past. Enjoy!

1) Je bent alleen thuis en je verveelt je mateloos.
Wat ga je doen?

- a) Je belt een vriend op en begint te roddelen met hem/haar
- b) Je gaat een boek lezen
- c) Je organiseert een fuif, je ouders zijn toch niet thuis
- d) Je zet Netflix op en valt na 10 minuten in slaap

2) Je hebt afgesproken met een vriend in de cinema, maar na een half uur is de persoon er nog niet. Wat nu gedaan?

- a) Je distantieert je van de persoon en weigert nog ooit met hem af te spreken, laat staan er een coalitie mee te vormen.
- b) Je gaat in stilte naar huis en leest een boek of een ander saai alternatief
- c) Je belt een andere vriend op om samen af te spreken
- d) Je gaat alleen naar de film kijken

3) Je kijkt al weken uit naar een fuif, maar wanneer het eindelijk zover is krijg je plots de griep. Wat doe je?

- a) Je zorgt dat je vrienden ook ziek worden, als jij niet gaat dan gaat niemand
- b) Je kruipt je bed in, je gezondheid gaat voor
- c) Je gaat toch naar de fuif, ook al ben je ziek

d) Je gaat naar de dokter om toch nog te checken of je al dan niet het nieuwe coronavirus hebt. Beter het zekere voor het onzekere nemen.

4) Je moet op de koffie gaan bij de koning, maar je mooiste kleren zitten juist in de was. Quo vadis?

- a) Je gaat dan niet, je drinkt toch geen koffie
- b) Je doet het beste alternatief aan
- c) Je trekt dan maar je sweatpants aan
- d) Je koopt in alle haast een gloednieuw pak

5) Bij het spelen van een spelletje Risk verlies je voor de zoveelste keer omdat je vrienden achterbaks zijn en samenspannen tegen jou. Wat is je reactie?

- a) Je wordt kwaad en werpt het spelbord omver
- b) Je legt je bij het resultaat neer en verlaat met opgeheven hoofd de tafel
- c) Je probeert gedurende vier uur je medespelers er toch van te overtuigen dat je eigenlijk wel gewonnen hebt
- d) Je zoekt nieuwe vrienden waartegen je wel zou kunnen winnen

6) Je ziekte blijkt te verergeren. Je hebt last van een kwaai hoest, lopende neus, diarree en andere symptomen van een zware griep. Na onderzoek blijkt je getroffen te zijn door het nieuwe coronavirus. Hoe reageer je?

- a) Je reageert overdreven dramatisch door een testament op te stellen, terwijl de mortaliteitsgraad slechts 2% is en het virus met een beetje kippensoep kan bestreden worden
- b) Uit een diep verantwoordelijkheidsgevoel ten opzichte van je medemens plaats je jezelf in quarantaine
- c) "Ik was maar beter niet met die Chinees naar bed gegaan"
- d) Je houdt de resultaten zo geheim mogelijk, zelfs je familie mag er niets van weten

7) Je laat een nogal luide scheet in het midden van een gezelschap. Wat doe je?

- a) Je steekt het op de N-VA
- b) Je steekt het op de instabiliteit van het land
- c) Je steekt het op de bonen die je zojuist hebt gegeten. En de N-VA.
- d) Je zegt niets en begeef je ongemakkelijk tot een nieuw gezelschap

8) De koning geeft je de haast onmogelijke opdracht om coalitiepartners te vinden, dit terwijl alle mogelijke partners een veto op elkaar hebben gesteld. Je probeert de voorzitters van de twee grootste partijen toch samen te brengen. Wat ga je organiseren?

- a) Een meeting in een stoffig kantoor

- b) Een onderonsje in je favoriete brasserie
- c) Een avondje drinken in je plaatselijke café
- d) Een diner in de "Comme Chez Soi"

9) Het nieuwe coronavirus houdt lelijk thuis in je lichaam. Experts besluiten om je voor 2 weken in quarantaine te plaatsen. Ik ga 2 weken in quarantaine en ik neem mee...

- a) Het socialistisch manifest, mijn achterban & smeergeld
- b) Het coronavirus voor dummies, mijn gezond verstand & een spaarpotje
- c) Nederlands voor beginners, mijn ego & een lege portefeuille
- d) Een dubbelganger die in mijn plaats kan gaan

10) Ten slotte, wat is je favoriete coalitiesamenstelling?

- a) Een coalitie met enkel linkse Franstalige partijen
- b) Paars-geel
- c) Vivaldi-coalitie
- d) Een coalitie waarin jij premier bent

Meeste A: Paul Magnette

Proficiat, jij bent vermoedelijk de meest koppige ezel in the history of koppige ezels, maybe ever. Je hebt principes en wil daar maar zelden van afwijken. Om deze principes ook in de realiteit te kunnen vertalen, ga je bepaalde dingen doen die er regelrecht tegen indruisen, maar het doel heiligt nu eenmaal de middelen.

Meeste B: Koen Geens

Jij bent een persoon met veel verantwoordelijkheidszin en je staat met je twee voeten op de grond. Je nuchtere en heldere aanpak maakt je tot een gerespecteerde persoon in je omgeving, hoewel je hierdoor ook wel door velen als ongelooflijk stofferig wordt beschouwd.

Meeste C: Georges-Louis Bouchez

Jij bent de egotripper bij uitstek. Iedereen moet je gezien hebben en versteld staan van je verschijning. Je houdt van de camera's en de aandacht die de pers jou geeft. Tenzij de pers enkel Nederlands spreekt, dan weet je niet wat te zeggen en wordt het plots heel ongemakkelijk.

Meeste D: Johan Vande Lanotte

Jij bent een duidelijk voorbeeld van een sluwe vos. Je verkoopt je egocentrisme als staatsbelang en je daden zijn op z'n minst machiavellistisch te noemen. Hoewel deze manier je wel helpt in het bevorderen van je carrière, is het geen goede manier om op het einde van de rit veel vrienden over te houden.

IK DENK DUS IK BEN, OP HLN

- User:Renéke34Descartesxoxo

hln.be

Vanaf de zomer te boeken: 4.300 euro voor halfuurtje Samson & Marie

Joris Timmermans

Voor dië prijs hoop ik dak men hand er ook is mag insteken!

Dit is Joris. Joris heeft een verleden... en Russische afkomst blijktbaar.

hln.be

Studie bewijst het: West-Vlamingen hebben zwaardere voet dan rest van Vlaanderen

Jean-Jacques Fira

Zeker niet gemakkelijk om ermee te wandelen zo'n zware voet!

Dat is door die klompen eh...

hln.be

Hondenbaasjes in China kopen ook mondmaskers voor hun viervoeters

Kelly Pors

Echt he daarna hun hond eten!! Lekker alles blijven eten china en dan afvragen waarom Julie ziek worden pfff

Leve genuanceerd Vlaanderen!

hln.be

An Lemmens roept Vlaming op om geen konijn meer te eten

Wouter Lieben

Mijn ouders hebben kippen, maar dat houd mij er niet van geen kip te eten. Zelfde verhaal met konijn. Schattig, maar ook lekker

Dat eet nen alien al ne keer geire #W&M

hln.be

Peiling: helft Vlamingen wil weer naar stembus

Dimitri Van Caeter

In de hoop dat ze dan wel eens gaan luisteren naar de Vlaming!!! En Vlaams belang geven waar ze recht op hebben!!!

Recht op wat? Een kapper voor Filip Dewinter of de overdracht van Theo Francken?

hln.be

We nemen nog te vaak de auto om naar de bakker te gaan

Bjorn Van de Velde

Tuurlijk! Voor alles! Al is het maar om anuna en haar vriendjes op hun paard te zetten

Niets zo volwassen als een man van 40 die zijn levensstijl laat bepalen door het verpesten van het ideaal van een achttienjarig meisje. Puik werk Bjorn!

hln.be

Na amper 12 dagen huwelijk: Pamela Anderson en Jon Peters alweer uit elkaar

Carlos Siau

Schoonheid en rijkdom zijn zeker geen garantie voor een gelukkig huwelijk.

Koningin Paola liked this comment

Tante Carmen's kleine roddelrubriek

Dag sjoukes, tante Carmen hier! Ik zal jullie miezerige leventjes deze maand proberen te verbeteren door jullie op de hoogte te houden van alle sappige roddels! Waarheden, halve waarheden of flagrante leugens; alles behoort tot de resem van uitspraken die ik jullie nu zal voorleggen. Geniet er maar van en zoals je weet: je hebt het alleszins niet van mij gehoord!

- **Mij is gezegd** dat het nieuwe coronavirus een geslachtsziekte is, ontstaan in de wc's van de fakbar letteren...
- **Ik heb gehoord via via** dat maar liefst 8 op de 10 landlopers een diploma geschiedenis zou bezitten....
- **Er wordt gezegd** dat de roddels deze keer extra flauw zijn omdat de auteurs voor de tweede maal gebrek aan voldoende inspiratie zouden hebben...
- **Het gerucht gaat de ronde** dat de mogelijke toekomstige praeses extensions zou dragen...
- **In de wandelgangen gaat het gerucht** dat PR de bagatelles deze keer wel op tijd zou doorgeven in de les...
- **Een klein vogeltje heeft in mijn oor gefluisterd** dat de eerstejaars wél enthousiast zouden reageren wanneer iemand vooraan in de aula iets aankondigt...

Dat was het dan weer, schattebollekes! Ik hoop dat er geen gekke streken (die een goede basis kunnen vormen voor afleveringen van ca. 20 minuutjes) zullen voortvloeien uit al mijn roddels. Tot de volgende keer!

Fakbar Letteren

Your favourite waste of time

OPENINGSUREN

ZON	21u00 - 04u00
MAA-DON	12u30 - 04u00
VRIJ	12u30 - 18u00
ZAT	GESLOTEN

📍 **BLIJDE INKOMSTSTRAAT 11**
3000 LEUVEN

🌐 WWW.FAKBARLETTEREN.BE

📘 FACEBOOK.COM/FAKLETTEREN

✉ INFO@FAKBARLETTEREN.BE

☎ 016 32 53 77

9 februari
16-20 februari
15-20 maart
23 maart

Crawl Street: BÉursparty Fak Letteren
Fak In Crime: Feestweek Fak Letteren
Ierse Week
Provinciezuip

